

(4)

Nationes, quae persuadent oportere, ut a S. D. Nro. Greg. 15. postularetur, ac fiat potestas edendi typis excussam materiam de auxilijs diuinae grae.

Nationes praecipuae, quae id probant, ad quatuor capita reuocantur. primum speciatim attinet ad causam propriam Societatis Iesu, doctrinam ministeria, et bonam deus existimationem apud catholicos et haereticos. alterum ad catholicae fidei propagationem, et haereseos eius temporis extirpationem; atque adeo proprijs operibus ad Congreg. illust. Cardinalium de propaganda fide, siue hinc diuinae excusatione confilio. tertium ad omnes generationes Theologorum scholas, et ad rationem recte, et fructuose tradendas Theologiae scholasticae controversias. postremum ad obsequium Apostolicae sedis, et eius in saecula desiderij, atque intentionis consecutionem.

Et quod ad primum quidem attinet, maxima sunt admiratione digni, ^{iam dudum} quatuordecim ab hinc annos, plurimi graues Theologi, atque alij doctores, tam in Europa quam in Indijs atque adu in uniuersis orbis sedibus; cum uideant a doctissimis Societatis Iesu Theologis (e quorum numero sunt P. Fran. Suarez, P. Iacobus Ruiz, et alij) conscriptos esse libros de auxilijs diuinae grae, accuratissimos, parum uel modestissimos, et nihilominus iam dudum teneri suppressos, et quasi ab adspicienda publica luce suspensos: quae de causa apud multos in deprecatum suffragium uenit etiam, supplicij redderet docti societas.

Neque uero persuadere sibi possunt, id illo tantum cardine uerti, quod pro bono pacis interdicta est omnibus illius impressio materia. sed quia quodcum minimum aguntur anni ex quo iurium cadere olim inter nonnullos excusationem cessauit; demeritis praesertim illis auctoribus, et sequantibus contentis supersederentibus. sed uel maxime, quod per id ipsum prohibita impressio tempore, non pauci Dominicanorum edidit in publicum typis excussos suos de auxilijs grae libros uel magnitudinis, et sine usque nouis subinde imprimere et euulgare non cessant. Inter quos sunt Nauarrus, Ledesma, Paeula, Verdu, Ripa, Ardiuiscop, Aluarez (qui iterum nuper et tractatum suum aduentum, coaliam eius summam edidit) et alij ^{quing} et alij, et Martinus, et Zanardus, et alij; ijque omnes Dominicanorum libros istos operibus sedentur in Belgio, quidam, alij in Italia, et Franciam, alij in Gallia, et per quos uersus sparsentur. idque in palam factum est, et in Romanae sedis sine, ac publica Bibliothecarum uia uenalis sibi habentur, et prohibente nemine superuacuo aut penitente; et adhuc uelut stabiliis scripturis socijs, et alio felicitate, et cogitibus alto silentio, ac tepore ueluti carcere silentibus: tuum uideat illis sepe postularum denegante Pontificis summo, per idem hoc tempore, quo Dominicanorum libri inuenerunt sine impune diuagant. Quae res atque discrimen, non potest non ^{sum} ingenerare odium ac suspiciones auctoribus, libris, doctrinaeque despicit; et tam cito ad huc ^{spiritus} alere Dominicanorum, alijque haereticorum amulis, ut illas domine atque doctrinas detrahant, denegant, exprobrant, et infame nomen inuenire libentius pergerint. sed de his

si sine magno catholice Religionis cultu, peius noverunt. Cui malo autem modo
aut ne callum duntaxat obducatur, et Latini sermone, obuiam in ultra miraculum ad facile
possent, nisi suis propriis Serenissimi veram pietatem, doctrinam et Theologiae inspicimus
a doctoribus catholicis Deo iuvante doceant; et suis suorumque Magistrorum paralogismis et
congestis arguuntur, adhiberi conspiciantur: neque sensum, et errorem exuant, et cum
vera Theologia catholica Catholicorum fidei ac legum divinis inducant. Quomodo enim
intelligunt Serenissimi (suarum et paganorum) quomodo credent sine praedicatione, sine doctrina
severitate? quomodo catholice doctrinae erudient Serenissimos nisi ad illos mittantur! At
mittuntur? ac, ad illos non pauci sine cuius armis gladio. Benedicere, sed non
quidam ab Serenissimis admittuntur! proculdubio ne ad urbem quidem aut ad Linguae
prospicuum, neque ad conuentionem, ad disputationem, ad privatam colloquium
familiaremve sermone, accedere permittuntur! Universi enim catholici doctor
bus eiusmodi congressus interdicitur, per quos tempore est publico regis auctoritate
in Anglia, Scotia, Hibernia, Hollandia et in alijs Serenissimis infans regionibus.
Quare plerumque eorum catholicorum, quoad Serenissimos destinant, quid tempore multi, perinde est
cum non mitti, tametsi Serenissimos inveniunt culpa. Reliquum igitur est ut si expediret
Deo iuvante Serenissimos exquirant, et facilius Serenissimos, et efficacius conversionis (ut
causa ^{causa} causa illa) Curia de propaganda fide (sive Serenissimos exoptat exquirat), ad illos
ad illos et catholici doctorum mittant qui de vera ab Serenissimis admittant. cum in unum
egregii libri catholici, et scripti typis, et undequaque dispersi. Sed enim libri ubi primum
excitant, accipiunt Serenissimos et suis in mundanis venales habent, ab alijs dividuntur,
et primum quidem curiositate duci nonnulli, alij tempore fallendi, alij irrisoriae aut
impugnatioe gratia perlegunt. Deinde non pauci, Deo disponente, attentius percontu-
lantur, moventur admirantur, illuminantur intelligunt: post interiori docente inibi salutem
sua veritatem ad discunt. arguunt tandem catholicorum sui librorum, quos conatibus divinis in
serenissimos ac prosequuntur favore, Serenissimos sensum evocant, catholicam fidem suavis
inhibent, et altius imbibunt ipsi; nec non et alijs suorum Dominum Serenissimos instillant
a Deo cum eisdem Serenissimos librorum efficaciter persuadent. Ut non semel haec nosse a se
conspicimus in libris controversiarum fidei illustri Cardinalis Bellarmini, quos dum reliqui
Serensissimos in Anglia quodam modo Serensissimos, Serensissimos illud divinis, desuper Serensissimos
Serensissimos, catholice veritatem Serensissimos adspexerunt, et Romanam catholicam fidem amplexati, ad eam
revertendam multos alios feliciter exhortati sunt. Cuiusmodi de Serensissimos Serensissimos
sua Serensissimos reparatos S. Hieronymus in se inque suis familiaribus ex pernis cum esset, non
nulli idem catholicos des Theologos, ut qui docendi talentum acciperent, minime

ad multos pervenire, et ne terra struat, neque ita expendere potest...
neque par est in rebus diffinienda...
expendere magis expensae palas...
constanter dabit, sicut in...
Hulogis meo persuadere potest...
et fuisse ex auctoritate...
legem audire consuevit, dicitur...
obtinere. Ad quod expet...
memorabilis. ut videtur...
vota ad hoc Galley...
attingentes...
decumque...
videntur...
Altera quoque...
Paulus...
fuit...
Altera quoque...
Altera quoque...
quod...
casus...
fuit...
de...
Redit...
permittere...
expinde...
fuit...
Auctor...
publice...
quod...

habet
reces
manu
sepe
clarum